

Carta en defensa de l'educació liberal de les dones, 1488

Hauria callat, creu-me, si aquesta salvatge i antiga enemistat teva m'hagués atacat només a mi; perquè la llum de Febo no pot ocultar-la ni tan sols el fang. Però no puc tolerar que ataquis tot el meu sexe. Per aquesta raó, el meu esperit assedegat busca venjança, la meva ploma adormida es prepara per a la lluita literària, la meva ira furiosa remou passions mentals encadenades durant molt temps en el silenci. Amb justa causa vaig a demostrar la gran reputació que han aconseguit les dones en cultura i virtut amb la seva innata excel·lència (...). Certa, sens dubte, i legítima és la nostra propietat d'aquesta herència, que ens ha arribat d'una llarga eternitat d'edats ja passades. (...)

Les teves fastigoses paraules queden així refutades amb aquests arguments, que t'obliguen a acceptar que la naturalesa imparteix igualment a tothom la mateixa llibertat d'aprendre.